

РЕШЕНИЕ

№ 6862

гр. София, 01.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 17.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **2950** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на М. Л. Р.-П., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица] адрес за съобщения и призовки: [населено място], [улица], ет. 4, против: Акт за установяване на публично държавно вземане №01-6500/212/23.01.2020 г. на зам. изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ — Разплащателна агенция.

С жалбата се иска оспореният акт да бъде отменен, защото е незаконосъобразен, издаден при неправилно приложение на материалния закон, допуснати процесуални нарушения и несъответствие с целта на закона.

Жалбоподателят М. Л. Р. П. чрез адв. В. М. – редовно уведомен, представлява се от адв. А., моли съдът да уважите подадената жалба и отмени акта по съображения, изложени в жалбата, които поддържа изцяло. П. през времето, през което била осъществявала земеделска дейност е управлявала земеделско стопанство, в което са били включени единствено площи от [община], като пасища, мери и ливади, които в резултат на извършена законодателна промяна през 2015 г. следвало да прекрати тяхното ползване, с оглед въведената забрана. Жалбоподателката нямала други земеделски земи, които да са били включени в нейното земеделско стопанство и в тази връзка с проведеното изменение в действащото законодателство настъпили обективни причини, които са я поставили в невъзможност да продължи да изпълнява поетия ангажимент по мярка 211 и 212. В тази връзка административният орган

следвало да съобрази нормите на чл.47, т.3 и 4 от Регламент ЕС 1305/2013 на Европейския парламент и на Съвета, съответно нормата на чл. 15 от Наредба № 11. Счита също, че не е налице основание предоставената помощ за предходните години да бъде отменена и да бъде издаден оспорения акт.

Ответникът ДЪРЖАВЕН ФОНД ЗЕМЕДЕЛИЕ - РАЗПЛАЩАТЕЛНА АГЕНЦИЯ – редовно призован, не изпраща представител. По делото е постъпило становище.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

При извършването на административни проверки на основание чл. 37, ал. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители било установено, че за кампания 2016, кандидатът не бил подал заявление за подпомагане с декларирана мярка 211, регламентирана в Наредба № 11 от 03.04.2008 г. за условията и реда за прилагане на мярка 211 "Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони" и мярка 212 "Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. С неподаването на заявление за подпомагане с декларирана мярка 211 за кампания 2016 били нарушени изискванията на чл. 4, ал. 1, т. 2 и 3 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г., според които кандидатите за подпомагане били длъжни да подават заявление за подпомагане с декларираните площи в съответния необлагодетелстван район всяка година след първото компенсаторно плащане, както и да извършват земеделска дейност в съответния необлагодетелстван район за период от най-малко пет последователни години от първото компенсаторно плащане.

Правните последици на установените неспазвания на изискванията по мярка 211, уредени в чл. 14, ал. 1 от Наредба № 11 от 03.04.08 г., водели до това, че кандидатът М. Л. Р.-П. следвала да бъде изключена от подпомагане по мярка 211 и следвало да възстанови получените до момента компенсаторни плащания за необлагодетелстваните райони или част от тях, в зависимост от годината, в която е прекратил участието си в мярката.

По мярка 211 "Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони" изплатените суми по години били както следва:

Първа година от ангажимента - подадено заявление с УИН: 22/210513/51618 за кампания 2013, изплатена сума 0.00 лв.;

Втора година-от ангажимента - подадено заявление с УИН: 22/220514/55221 за кампания 2014, изплатена сума 0.00 лв.

Трета година от ангажимента - подадено заявление с УИН: 22/020715/61426 за кампания 2015, изплатена сума 6330.92 лв.;

Общата изплатена сума по мярка 211 "Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони", представлявала сбор от изплатеното финансово подпомагане по мярката през годините, предхождащи годината на прекратяване на ангажимента и била в размер на 6330.92 лв.

В съответствие с чл. 14, ал. 1, т. 3 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г., бенефициентът следвало да възстанови 3165.46 лв., което представлявало 50 % от получената субсидия по мярката, тъй като прекратил участието си по мярка 211 след третата година от поетия ангажимент.

С писмо с изх. № 01-6500/5563 от 15.08.2019 г., ДФ „Земеделие“ - РА уведомили кандидата за откриване на административно производство за издаване на АУПДВ, съгласно чл. 26, ал. 1 от АПК. В писмото били изложени фактическите обстоятелства, въз основа на които е прието, че са налице основания за издаване на АУПДВ. Дадена е възможност да предостави допълнителна информация - становище или възражение по гореизложените факти, в съответствие с чл. 34, ал. 3 от АПК или да възстанови доброволно сумата, за която било извършено недължимо плащане, в случай че приеме фактическите констатации за основателни.

С писмо с вх. № 01-6500/5563 от 30.08.2019 г. кандидатът възразил срещу откритото производство по издаване на АУПДВ. След разглеждане на допълнително представената информация ДФЗ-РА не приела направените възражения и представените към тях доказателства за основателни, поради факта, че в приложимото национално законодателство нямало изискване към земеделските стопани да спазват поетия ангажимент по мярка 211 или 212 с едни и същи площи. Изискването било, след поемане на многогодишния ангажимент по съответната мярка, земеделските стопани да декларират и стопанисват площи в дадения необлагодетелстван район, за който са поели съответния петгодишен ангажимент. Заявяването от кандидата на други площи, попадащи в териториалния обхват на райони с ограничения в планинските райони (НР1) не възпрепятствало изпълнението на многогодишния ангажимент.

ДФ „Земеделие“ - Разплащателна агенция не намерила основание за промяна на становището си, изразено в издадено писмо с Изх. № 01-6500/5563 от 15.08.2019 г.

Във връзка с горното, на основание чл. 14, ат. 1, т. 3 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г., чл. 59, ат. 1 и 2 от Административнопроцесуалния кодекс и във връзка с чл. 166 от Данъчно- осигурителния процесуален кодекс, и чл. 20а, ал. 6 и ал. 5 предложение първо във връзка с ал. 2 и ат. 1 от Закона за подпомагане на земеделските производители М. Л. Р.-П. била изключена от подпомагане и бил издаден акт за установяване на публично държавно вземане в размер на 3165.46 лв. (три хиляди сто шестдесет и пет лева и четиридесет и шест стотинки), представляващ 50 % от общата изплатена сума по мярка 211 за кампании 2013, 2014, 2015 на основание чл. 14, ал. 1, т. 3 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г.

Установеното с този акт публично държавно вземане подлежало на доброволно плащане, без да се дължат лихва върху него, в 50-дневен срок от деня, следващ връчването на акта, чрез превеждане на дължимите суми по банковата сметка на ДФ „Земеделие“ - Разплащателна агенция.

В съответствие с чл. 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 937/2012 на Комисията от 12 октомври 2012 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 1122/2009 и Регламент № 65/2011 по отношение на метода за определяне на приложимите лихви по недължими плащания, подлежащи на възстановяване от бенефициери на схемите за директно подпомагане на земеделските стопани съгласно Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета,

на подпомагането за развитие на селските райони съгласно Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета и на подпомагането за лозаро-винарския сектор съгласно Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета, лихва се начислявала за периода от деня, следващ последния ден на 50-дневния срок за възстановяване до датата или на плащане от страна на бенефициера, или на прихващане от бъдещи вземания от страна на РА, при наличие на влязъл в сила АУПДВ.

С оглед така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи: Оспореният АУПДВ е връчен на жалбоподателката, видно от представеното по делото известие за доставяне. Жалбата до АССГ е подадена в срок чрез ДФЗ и изхожда от надлежна страна с правен интерес в тази връзка съдът я намира за ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл.162, ал. 2, т. 8 от ДОПК публични са държавните и общинските вземания за недължимо платени и надплатени суми, както и за неправомерно получени или неправомерно усвоени средства по проекти, финансирани от средства на Европейския съюз, включително свързаното с тях национално съфинансиране, които възникват въз основа на административен акт, включително финансови корекции, надплатен аванс, надхвърлени процентни ограничения, превишени позиции по бюджета на проекта, кръстосано финансиране, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в националното законодателство и в правото на Европейския съюз. Събирането на държавните и общинските публични вземания се извършва въз основа на влязъл в сила акт за установяване на съответното публично вземане, издаден от компетентен орган, освен ако в закон е установено друго. Съгласно чл. 166 ДОПК установяването на публичните вземания се извършва по реда и от органа, определен в съответния закон, а ако в съответния закон не е предвиден ред за установяване на публичното вземане, то се установява по основание и размер с акт за публично вземане, който се издава по реда за издаване на административен акт, предвиден в АПК.

В случая с оспорения акт е установено публично вземане от категорията на посочените в чл.162, ал. 2, т. 8 ДОПК.

Съгласно чл.20а, ал.4 и 5 от Закона за подпомагане на земеделските производители актовете за установяване на публични държавни вземания се издават от изпълнителния директор на ДФЗ, който може да делегира със заповед тези правомощия на заместник изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда. Видно от представената по делото Заповед № 03-РД 2891/23.07.2019г. (л.11) изпълнителният директор на ДФЗ е възложил на заместник-изпълнителния директор П. С. да издава и подписва актовете за установяване на публични държавни вземания по всички схеми и мерки по директните плащания, посочени в чл.1 от Наредба № 5/27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания, поради което следва да се приеме, че оспореният акт е издаден от компетентен орган.

Спазени са изискванията за форма на административния акт, като в него ясно са посочени фактическите и правни основания за издаването му. Не се установяват и нарушения на административнопроцесуалните правила – ДФЗ е уведомил жалбоподателя за започналото производство по издаване на АУПДВ, като е дадена възможност на дружеството да изрази становище и да представи доказателства, а последното е сторило това в законоустановения срок.

Оспореният АУПДВ е и материалнозаконосъобразен, както издаден в съответствие с

целта на закона.

Съгласно чл.4, ал.1, т.2 и 3 от Наредба № 11 от 3.04.2008 г. за условията и реда за прилагане на мярка 211 "Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони" и мярка 212 "Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. (Наредба № 11/2008г.), кандидатите за подпомагане по реда на тази наредба са длъжни да извършват земеделска дейност в съответния район за период от най-малко пет последователни години от първото компенсаторно плащане, както и да подават заявление за подпомагане с декларираните площи в съответния необлагодетелстван район всяка година след първото компенсаторно плащане. Посоченото изискване кореспондира с нормата на чл.3, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 65/2011 на Комисията от 27 януари 2011 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета по отношение на прилагането на процедури за контрол, както и кръстосано спазване по отношение на мерките за подпомагане на развитието на селските райони, която предвижда, че за мерките с многогодишни плащания бенефициерите подават искане за годишно изплащане.

Съгласно чл.14, ал.1 от Наредба № 11/2008г. /в относимата редакция/, Земеделски стопанин, който не подаде заявление за подпомагане по време на поетия петгодишен ангажимент, се изключва от подпомагане по тази наредба и се задължава да възстанови получените до момента компенсаторни плащания за необлагодетелстваните райони или част от тях в зависимост от годината, в която е прекратил участието си в мерките, както следва:

- след първата година - 100 %; след втората година - 75 %; след третата година - 50 %; след четвъртата година - 25 %.

Видно от посочените разпоредби, лицата, одобрени за участие по мярка 212 следва ежегодно да подават „заявление за плащане“ до изтичане на ангажимента им в рамките на 5 последователни години, като в противен случай се изключват от подпомагане и дължат възстановяване на получените до момента компенсаторни плащания. В конкретния случай, при извършените административни проверки е констатирано, че жалбоподателят, като одобрен бенефициер за участие по мярка 212, не е заявил участие за кампания 2015 г., която се е явява четвърта поредна от петгодишния ангажимент и по тази причина и на основание чл.14, ал.1 от Наредба № 11/2008г. следва да възстанови получените до момента компенсаторни плащания в размер на 50 %.

В обобщение на изложеното дотук, съдът намира, че оспореният акт за установяване на публично държавно вземане е законосъобразен на всички основания, посочени в чл.146 от АПК, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, Трето отделение, 71-ви състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪЛЯ жалбата на М. Л. Р.-П., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица] адрес за съобщения и призовки: [населено място], [улица], ет. 4, против: Акт за установяване на публично държавно вземане №01-6500/212/23.01.2020 г. на зам. изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ — Разплащателна

агенция.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от деня на съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ: